

angaar Arbejder af Jern. Under denne Position holder Landstinget, som de Herrer vide, 3 Sætsler, nemlig for forarbejdede Jernvarer: 10 Øre, 20 Øre og 50 Øre. Med Hensyn til Sætsen paa 10 Øre har man her fra Folketingets, ikke fra Regeringens Side, nedsat Positionen paa en hel Del Varer med 6 Øre. Det er, som bekendt, Husmandens: Min Hakke, min Skovl og min Spade. Nu vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), om de 4 Øre pr. Kilo, 2 Øre pr. Pd., som man har nedsat denne Position med, betyde noget som helst i Forhold til Spadens Værdi. Hvad er Værdien af et Spadeblad? Hvad vejer saadan en Spade? Og hvad betyder Nedsættelsen paa 2 Øre pr. Pd. i Forhold hertil? Er det en Realitet, det drejer sig om, eller er det kun for at imødekomme en Frase, saa at vi kunne gaa rundt paa Møderne og sige, at vi have været gode mod Husmændenes Hakke, Skovl og Spade? Hvis det betyder nogen Realitet, saa vil jeg gaa med til Ønsket om, at Landstinget forhandler om denne Sag. Men jeg har paa Fornemmelsen, at det ikke betyder andet end en Frase, som selvfølgelig ikke skyldes det ærede Medlem og heller ikke Reformpartiet, men som skyldes de radikale, og som de Herrer ere blevne bange for. Jeg tror, at Højre er villig til at bøje sig for Argumenterne, for de store Forbrugsinteresser, men ikke er villig til at bøje sig for en Frase, som intet betyder. Derfor beder jeg det ærede Medlem svare mig: Betyder en Mertold af 2 Øre pr. Pd. noget som helst for Skovlen, Hakken og Spaden?

Dernæst skal jeg gøre en Bemærkning vedrørende Trikotagepositionen. Jeg nævner den, fordi det er den Industri, som jeg kender mest til. Der er foreslaaet 80 Øre af Folketinget, medens Landstinget havde sat den op til 135 Øre. Der vil jeg hævde, at 80 Øre er alt for lidt, selv for de grovere Trikotagevarer. De grovere Trikotagevarer kunne maaske nøjes med 1 Kr., men de finere Trikotagevarer kunne absolut ikke nøjes dermed. Jeg ved ikke, hvor meget et Par fine Damestrømper vejer; det bliver vel 2, 3 eller 4 Kvint. Man kan da indse, at Tolden vil være nogle faa Øres Beskyttelse paa et Par Damestrømper. I det Øjeblik, vi have udviklet en bredere Storindustri, der har vokset sig saa stor, at vi virkelig kunne nedsætte den brede Industris Beskyttelse noget, er det ikke mere end rimeligt, at

vi til Gengæld, efter at vi have faaet opbygget noget af den bredere Industri, ogsaa prøve paa at faa noget af den finere Industri, hvortil vi have nogle Betingelser. Jeg ved godt, at Trikotagefabrikanterne ikke ville være helt glade derved, men jeg tror dog, at det er muligt at finde en Form og sonde efter simplere og finere Trikotage. Jeg ved, at det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) maaske allerede har og sikkert vil paa dette Punkt gøre et Forsøg paa at finde en Skillelinie, saa at vi faa 1 Kr. 50 Ø. paa de finere Trikotagevarer, og maaske kunne vi gaa ned til 1 Kr. paa de simplere Trikotagevarer.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) kan jeg derefter vende mig til med Resten af, hvad jeg har at sige. Det ærede Medlem var vred paa Landstinget, han havde set saare faa Lyspunkter, det var mørkt i mørkt, hvad han saa der; Landstinget var ond mod de fattige, Landstinget var slet og gjorde onde Sager. Netop i Anledning af det ærede Medlems Tale fandt jeg paa at se efter, hvad der var Lyspunkter i Landstingets Forslag, ikke efter mit Standpunkt, men netop fra det ærede Medlems Synspunkt. Og saa er det en Liste saa lang som en Leporelliste.

Det ærede Medlem har først nævnt, at Kultolden er borte. Det er ogsaa en god Ting. Jeg skal nævne noget andet: Stentolden, Tolden paa forarbejdede Stenvarer. Det ærede Medlem har forhaabentligt læst Andragendet derom. Det ærede Medlems Parti interesserer sig jo levende for Bornholm, de skulle jo have en Mand op mod en af vore bornholmske Venner. Og det ærede Medlem vil da sikkert have set, at det er selve Fagforeningen, Arbejdernes officielle Repræsentation paa Bornholm, der har hævdet, at Stentolden, som for Resten Finansministeren egentlig er villig til at gaa ind paa, idet han havde foreslaaet noget lignende, der blev nedsat her i Folketinget, er ganske nødvendig for Industrien. Jeg vil spørge ikke alene vore to bornholmske Venner, men ogsaa det ærede Medlem, som nu skal ud og slaas paa Bornholm — jeg erindrer, at for nogen Tid siden interesserede det ærede Medlems Parti sig varmt for de bornholmske Arvefæstegaarde, og jeg antager, at det var af samme Grund —; men altsaa, da nu det ærede Medlems Interesse er vakt for noget, der hedder Bornholm, vil jeg rette det Spørgsmaal til ham: Hvad mener han